

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้โสเภณีย์
ปกครองของครูโรงเรียนประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในภาคศึกษา 11 ซึ่งมี 5 จังหวัด
คือ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น
2 แบบ สำหรับครูใหญ่กับครูน้อย เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นทั้งของครูใหญ่ผู้ทำหน้าที่
บริหารและครูน้อยทั้ง 2 ฝ่าย ผลการวิเคราะห์จะสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. เกี่ยวกับสภาพพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบ

1.1 จากครูจำนวน 200 คน ของภาคศึกษา 11 เป็นครูใหญ่ 21 คน
ครูน้อย 179 คน ครูใหญ่ชายมีมากกว่าครูใหญ่ที่เป็นผู้หญิง 3 เท่า (ชาย 16 หญิง 5)
ครุกันข้ามกับครูน้อย ที่ครูหญิงมีมากกว่าครูชาย ประมาณ 1 เท่าครึ่ง

1.2 อายุเฉลี่ยของครูใหญ่ทั้งภาค (5 จังหวัด - นครราชสีมา ชัยภูมิ
บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ) เท่ากับ 40 ปี 4 เดือน ครูใหญ่ที่มีอายุมากที่สุด 59 ปี
ต่ำสุด 23 ปี อายุเฉลี่ยของครูน้อยเท่ากับ 28 ปี 5 เดือน ครูน้อยที่มีอายุสูงสุด 50 ปี
อายุน้อยที่สุด 19 ปี

1.3 สภาพสมรส ครูใหญ่ส่วนมากสมรสแล้ว ที่ยังเป็นโสดอยู่เป็นส่วนใหญ่
ส่วนที่เป็นหม้ายและหย่าร้างไม่มีเลย ครูน้อยทำการสมรสแล้วก็ตาม ที่เป็นโสดอยู่
ก็ตาม แต่ที่ทำการสมรสแล้วมีมากกว่า ส่วนที่เป็นหม้ายและหย่าร้างมีน้อย

1.4 วุฒิ ครูใหญ่ทุกคนมีวุฒิกู ครูน้อยมีน้อยมากที่ไม่มีวุฒิกู

1.5 ระยะเวลาที่เป็นครู (ปี) เฉลี่ยระยะเวลาที่เป็นครูของครูใหญ่เท่า
กับ 19 ปี ครูใหญ่ที่รับราชการนานที่สุด 35 ปี น้อยที่สุด 2 ปี ครูน้อยระยะเวลาที่เป็น
ครูโดยเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 9 ปี ครูน้อยที่รับราชการนานที่สุด 32 ปี น้อยที่สุด 1 ปี

1.6 ทำการสอน ครูใหญ่ 21 คน ต้องทำการสอน 7 คน ไม่ต้องทำ
การสอน 14 คน ครูน้อยทำการสอนทุกคน แสดงว่าครูในภาคศึกษา 11 ยังไม่เพียงพอ
กับจำนวนชั้น ครูใหญ่จึงต้องทำหน้าที่สอนด้วย

1.7 จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ ครูใหญ่ที่กองท่าการสอนมีทุกจังหวัด จำนวนที่ท่าการสอนสูงสุดสัปดาห์ละ 18 ชั่วโมง ค่าสุดสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง โดยเฉลี่ย สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง ครูสอนท่าการสอนสูงสุด สัปดาห์ละ 30 ชั่วโมง ค่าสุดสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 22 ชั่วโมง

1.8 จำนวนนักเรียนทั้งโรงเรียน โรงเรียนที่มีนักเรียนมากที่สุดมีนักเรียนถึง 1,450 คน โรงเรียนที่มีนักเรียนน้อยที่สุดมีนักเรียน 50 คน

1.9 การเข้าร่วมการอบรมความรู้ทางโศกทัศน์ศึกษา ครูใหญ่ที่เคยเข้าร่วมการอบรมกับที่ยังไม่เคยเข้าร่วมการอบรมไล่เสียกัน เกย 10 คน ไม่เคย 11 คน จำนวนครั้งของครูใหญ่ที่เคยเข้าร่วมการอบรมบางคนเคยเข้าร่วมการอบรมสูงสุดถึง 5 ครั้ง ครูใหญ่ที่เคยเข้าร่วมการอบรมความรู้ทางโศกทัศน์ศึกษาแล้วมี 29 คน ไม่เคย 150 คน ครูใหญ่ที่ไม่เคยเข้าร่วมการอบรมมีมากกว่าที่เคยเข้าร่วมการอบรมถึง 5 เท่า

2. ประโยชน์และคุณค่าของโศกทัศน์ปกรณัมต่าง ๆ

ครูใหญ่และครูสอนของโรงเรียนในภาคศึกษา 11 มีความเห็นว่าโศกทัศน์ปกรณัมมีคุณค่าตั้งแต่กลาง-มากที่สุด ไม่มีสักชนิดหรือสักรายการที่ครูใหญ่และครูสอนในภาคศึกษา 11 เห็นว่ามีคุณค่าน้อย หรือน้อยที่สุด ครูใหญ่และครูสอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณประโยชน์และคุณค่าของโศกทัศน์ปกรณัมเฉลี่ยในแต่ละชนิดโดยเรียงตามลำดับจากมาก-น้อย ดังนี้

ประเภทวัสดุ

วัสดุลายเส้น - กระดาษคำ แผนที่ ลูกโลก แผนที่ โปสเตอร์ แผนภูมิ กระดาษสาส์น กระดาษนิเทศ ภาพการ์ตูน และกราฟ วัสดุพิมพ์-ของจริง ของตัวอย่าง ของจำลอง ของสื่อแบบ พิธีอภิบาลโรงเรียน และไดออรามา ภาพนิ่ง-ฟิล์มภาพยนตร์ ฟิล์ม สตรีป สไลด์ รูปภาพ รูปคำคม ภาพถ่าย สมุดภาพ ภาพผนัง ภาพเขียน ภาพสามมิติ และภาพโปร่งใส วัสดุเกี่ยวกับเสียง-เพลงเสียง และแผ่นเสียง หนังสือ-แบบเรียน หนังสือประกอบบทเรียน และหนังสืออ้างอิง

ประเภทเครื่องมือ

เครื่องฉาย - เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์และวีดิทัศน์
(อยู่ในเครื่องเดียวกัน) เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายวีดิทัศน์ จอภาพขาว เครื่องฉาย
ภาพสีมัลติสแตนด์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และเครื่องฉายภาพขนาด $3 \frac{1}{4} \times 4$ นิ้ว เครื่อง
รับ-วิทยุ และ โทรทัศน์ เครื่องเล่น-เครื่องเพย์แบ็ก และ เครื่องเล่นแผ่นเสียง
ระบบขยายเสียง-เครื่องขยายเสียง และ ไมโครโฟน

ประเภทกิจกรรม - การทดลอง การสาธิต การแสดงนิทรรศการ การ
เล่นแบบละคร (นาฏการ) งานที่เป็นโครงการ งานจัดแสดง (สิ่งของ) เล็ก ๆ น้อย ๆ
การศึกษานอกสถานที่ และกระบวนทฤษฎี กิจกรรมอื่น ๆ ที่เสนอแนะมา คือ งานสังคมและ
ชุมนุมชน การเชิญวิทยากรมาบรรยายและสาธิตไปบางเรื่อง

3. จำนวนและสภาพของวัสดุต้นปรกฏ

จำนวนที่มีอยู่ ส่วนใหญ่โรงเรียนต่าง ๆ จะมีวัสดุต้นปรกฏประเภทวัสดุ
ทัศนวิสัยอยู่มากกว่าวัสดุต้นปรกฏประเภทเครื่องมือ และในแต่ละประเภทบางจังหวัดก็ไม่มี
ครบทุกอย่าง จะได้อ้างอิงเฉพาะ ชนิดและจังหวัดที่ไม่มี เพราะมีจำนวนน้อยกว่าที่มี

- ประเภทวัสดุ

วัสดุลายเส้น (มีทุกจังหวัด)

วัสดุมีทรง ไดออรามา โรงเรียนที่ไม่มีคือโรงเรียนสองจังหวัดวิทยุมณี
และสุรินทร์ พิพิธภัณฑ์โรงเรียน-สุรินทร์ ของล้อแบบ-วิทยุมณี และสุรินทร์ ภายใประังสี-
วิทยุมณี สไลด์-วิทยุมณี และศรีสะเกษ

วัสดุเกี่ยวกับเสียง (มีทุกจังหวัด)

หนังสือ (ทุกจังหวัดมี)

- ประเภทเครื่องมือ

เครื่องฉาย เครื่องฉายสไลด์ - โรงเรียนที่ไม่มีคือโรงเรียนของจังหวัด นครราชสีมาและศรีสะเกษ เครื่องฉายฟิล์มสตริป-นครราชสีมา เครื่องฉายสไลด์และ ฟิล์มสตริป (อยู่ในเครื่องเดียวกัน) -ศรีสะเกษ เครื่องฉายภาพยนตร์-สุรินทร์และศรีสะเกษ เครื่องฉายภาพพิมพ์แสง-บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ- นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ เครื่องฉายภาพขนาด 3 1/4 x 4 นิ้ว- นครราชสีมา สุรินทร์ และศรีสะเกษ จอฉายภาพ-ศรีสะเกษ

เครื่องรับ เครื่องรับโทรทัศน์ - สุรินทร์ และศรีสะเกษ ไม่มี

เครื่องเล่น แผ่นเสียง เทปบันทึกเสียง (มีทุกจังหวัด)

ระบบขยายเสียง (มีทุกจังหวัด)

จำนวนที่ต้องการ ส่วนใหญ่ต้องการ สไลด์ทัศนูปกรณ์เพิ่มขึ้นทุกประเภท-ทุก ชนิด แต่มีบางจังหวัดไม่มีครมและที่ไม่มีก็ไม่ต้องการด้วย ได้แก่โรงเรียนจังหวัดสุรินทร์ ไม่มีและไม่ต้องการไดออรามา เครื่องฉายภาพพิมพ์แสง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายภาพ ขนาด 3 1/4 x 4 นิ้ว และเครื่องรับโทรทัศน์

จำนวนที่ล้าหลังและจำนวนที่ยังใช้ได้ จำนวนที่ล้าหลังก็มีแต่มีน้อยกว่าจำนวนที่ยังใช้ได้

4. การไร้และปัญหาเกี่ยวกับการผลิตสไลด์ทัศนูปกรณ์

ครูใหญ่และครูของภาคศึกษา ๑๑ ส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ สไลด์ทัศนูปกรณ์พอสมควร ส่วนความรู้ เกี่ยวกับการผลิตมีน้อย ด้านบริการ การผลิต การ ใช้สไลด์ทัศนูปกรณ์มีน้อย ผู้บังคับบัญชาไม่เหลียวแลเท่าที่ควร จำนวนสไลด์ทัศนูปกรณ์มีน้อย เพราะไม่มีเงินในการจัดทำ ครูมีเวลาทำอุปกรณ์น้อย ไม่มีห้องปฏิบัติการ ราคาผู้ให้เช่าแนะนำ ด้านปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการใช้ การผลิตสไลด์ทัศนูปกรณ์เนื่องจากครูไม่มีความรู้ เกี่ยวกับการผลิต การใช้สไลด์ทัศนูปกรณ์ (ครูส่วนใหญ่ยังไม่เคยเช่ารับบริการเลย) จึงทำให้การ

ใช้ไฮดรอกซิดีนพกรณไม่ไคยลเท่าที่ควร จำนวนอุปกรณ์ที่มีอยู่ก็มีน้อยไม่สอดคล้องกับผู้ใช้ ทำแล้วไม่มีที่เก็บเป็นหลักแหล่งและไม่มีตู้แลรับนิครอบเป็นศูนย์กลาง จำนวนของไฮดรอกซิดีนพกรณของแคะหมวคิวจามีน้อย เรียงลำดับจากมาก-น้อยได้ดังนี้ หมวคสังกมศึกษามีมากที่สุด รองลงมาคือวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ นานาามิย สือปศึกษา ทัศนศึกษา มีน้อยที่สุด คือ หมวคภาษาอังกฤษ

5. ความต้องการด้านความรู้และการปรับปรุงงานเกี่ยวกับไฮดรอกซิดีนศึกษา

ทั้งครูใหญ่และครูน้อยของภาคศึกษา ๑๑ ส่วนมากต้องการมีความรู้เกี่ยวกับไฮดรอกซิดีนศึกษามากที่สุด ความต้องการที่เห็นเด่นชัด คือ

- ต้องการให้มีการสัมมนาหรือจัดอบรมเกี่ยวกับการผลิต การใช้ และ การเก็บรักษาไฮดรอกซิดีนพกรณ
- ต้องการเข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการใช้สปีทบอล การเขียนตัวหนังสือ การทำโปสเตอร์ การจัดป้ายนิเทศที่น่าสนใจและแบบแปลก ๆ
- ต้องการความรู้ในการถ่ายภาพ ทำสไลด์ และถ่ายภาพยนตร์
- ต้องการเข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการฉายภาพยนตร์และเครื่องฉายต่าง ๆ

ความต้องการด้านการปรับปรุงงานเกี่ยวกับไฮดรอกซิดีนศึกษา ทั้งครูใหญ่และครูน้อยมีความเห็นตรงกัน คือ

- ต้องการงบประมาณค่าเป็นการด้านไฮดรอกซิดีนศึกษา
- ต้องการที่ทำงานด้านไฮดรอกซิดีนศึกษาที่เป็นสัดส่วน สำหรับผลิต เก็บรักษา ไฮดรอกซิดีนพกรณให้เป็นหลักแหล่ง และมีเจ้าหน้าที่รับนิครอบ
- ต้องการวัสดุและเครื่องมือ ทั้งวัสดุสิ้นเปลือง และเครื่องมือสมัยใหม่ เช่น เครื่องฉายภาพสามสีระยะ เครื่องฉายภาพพิมพ์สี เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องเพปมันทิกเสียง
- ต้องการผู้เชี่ยวชาญที่จะให้คำแนะนำช่วยเหลือเพื่อปรับปรุงเกี่ยวกับงานไฮดรอกซิดีนศึกษาของโรงเรียน

อภิปรายและขอเสนอแนะ

1. เนื่องจากครูใหญ่และครูน้อย ส่วนใหญ่ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมทางไสตทัศน์ศึกษา และครูที่ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมมีความต้องการ ความรู้ทางไสตทัศน์ศึกษา ต้องการ การเข้ารับการอบรม จากทางภาคศึกษา 11 จะจัดให้มีการอบรมไสตทัศน์ศึกษาดังนี้จะเป็น การช่วยสนองความต้องการของครูเหล่านั้นได้ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนการสอนของ ภาคศึกษา 11 เอง และถ้าจะจัดให้มีการอบรมควรจัดเกี่ยวกับเรื่อง การผลิต การวัด และการเก็บรักษาไสตทัศน์อุปกรณ์ ความความต้องการของครูที่ส่งไปจากการสำรวจในครั้งนี้

2. นอกจากครูในภาคศึกษา 11 จะต้องการความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับไสตทัศน์ อุปกรณ์แล้ว ยังต้องการให้มีการอบรมเกี่ยวกับไสตทัศน์ศึกษาเฉพาะเรื่องลงไปอีก ซึ่งก็จะเป็นประโยชน์ต่อครูมาก เช่น อบรมเกี่ยวกับ การฝึกหัดการถ่ายภาพทางอากาศต่าง ๆ ใน การเขียนตัวอักษร การจัดยานนิเทศมณฑลต่าง ๆ การถ่ายภาพ การทำสไลด์ การฉายภาพยนตร์ และอบรมวิธีฉายเครื่องฉายชนิดต่าง ๆ ซึ่งภาคหลวงจะรับไว้พิจารณาและควรจัด สอนลงตามแต่โอกาส เนื้อหาและกำลังเงินของภาคจะจัดให้ได้ ระยะเวลาของการอบรม อาจได้เวลาตั้งแต่ 1 วันขึ้นไปถึง 7 วัน

3. ครูโดยทั่วไปจะมีเงินเดือนน้อยอยู่แล้ว ถ้าให้จ่ายเงินของตนเองมาทำ อุปกรณ์อีก รู้สึกว่าจะเป็นไปได้น้อย ทางที่โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่เล็กน้อย มาให้ทางไสตทัศน์ศึกษาบาง เชน จากเงินบำรุงการศึกษา และควรจะมีงานหาเงินหรือ รับบริจาคเพื่อจะได้เงินมากขึ้นเพียงพอ ถ้าอแห่งงบประมาณรัฐบาลอย่างเดียว งานด้าน ไสตทัศน์ศึกษาจะไม่ดำเนินไปเท่าที่ควร

4. จากการสำรวจความคิดเห็นในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ครูโดยทั่วไปต้องการ ผู้แนะนำแนะนำช่วยเหลือในการทำอุปกรณ์ และปรับปรุงไสตทัศน์ศึกษารองโรงเรียนเป็นอย่างมาก เรื่องนี้อาจแก้ไขได้โดย โรงเรียนที่มีครูที่ เคยเข้ารับการอบรมทางไสตทัศน์ศึกษามา แล้ว ควรแต่งตั้งให้ทำหน้าที่นี้ได้ หรือเชิญวิทยากรผู้มีความรู้ทางไสตทัศน์ศึกษามาบรรยาย หรือแนะนำช่วยเหลือก็อาจจะช่วยได้บ้าง

5. สถานทีสำหรับบริการทำงานด้านโสตทัศนศึกษา ถ้าโรงเรียนมีห้องว่างพอก็ควร จะจัดทำเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้การบริการด้านโสตทัศนูปกรณ์เป็นหลักแหล่ง มีที่ผลิต ที่เก็บโสตทัศนูปกรณ์ และเป็นแหล่งกลางที่จะประสานงานกับครูทั้งโรงเรียนในเรื่องโสตทัศน ศึกษาได้

6. เพื่อเป็นการ เพิ่มพูนความรู้ทางโสตทัศนศึกษาของครูให้กว้างขวางขึ้น โรง เรียนควรจัดใ้หนังสือ ตำรา วารสาร จุลสารเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาไว้ใ้ครูได้ศึกษาหา ความรู้เพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงงานด้านโสตทัศนศึกษาใ้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7. ถ้าเป็นไปได้กรมสามัญศึกษา ควรจัดใ้ศึกษานิเทศก์เฉพาะโสตทัศนศึกษา ขึ้น เพื่อช่วยงานด้านโสตทัศนศึกษาของโรงเรียน เพราะปัญหาเรื่องโสตทัศนศึกษาเป็นปัญหา ใหญ่ที่กองการผู้เข้มาช่วยไปใ้ความช่วยเหลือ และในปัจจุบัน โสตทัศนูปกรณ์ก็มีบทบาทและ เป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการศึกษาปัจจุบันใ้เป็นอย่างยิ่ง ศึกษาในเทศกวีตราโสตทัศนศึกษาย่อม จะเป็นผู้ที่สามารถช่วยเหลือแก้ไขและสนองความต้องการของ ข้อ 1, 2 และ 4 ดังกล่าว มาแล้วบางคนใ้โดย่างเต็มที่